

Dosarul nr. 3-987/21

HOTĂRÎRE
În numele Legii

09 decembrie 2021

mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Guzun

Corneliu

Grefier

Fedișin

Adelina

examinând în ședință publică cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Culeșov Maria către Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, cu participarea terțului Gorban Olga privind anularea actelor administrative, obligarea la restabilirea în funcție și încasarea plăților salariale,

constată:

La data de 05.04.2021, reclamanta Culeșov Maria s-a adresat în instanța de judecată către Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului privind anularea actelor administrative, obligarea la restabilirea în funcție și încasarea plăților salariale.

În motivarea cererii, reclamanta a invocat următoarele. Reclamanta Culeșov Maria, urmare a petrecerii concursului public de angajare a directorilor Agențiilor de Dezvoltare Regională, lansat de către Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, la data de 08 decembrie 2009, în conformitate cu ordinul nr. 98-c din 08 decembrie 2009 ”Cu privire la personal” a fost numită în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, cu încheierea contractului individual de muncă pe un termen de 6 (șase) luni, începând cu data de 10 decembrie 2009. Ulterior, în conformitate cu ordinul nr. 152P din 11.06.2010 emis de către Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, a fost dispusă prelungirea raporturilor de serviciu, cu numirea reclamantei Culeșov Maria în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, cu încheierea contractului individual de muncă pe un termen de 1 (unu) ani, începând cu data de 10 iunie 2010. Subsecvent, între Culeșov Maria pe de o parte, în calitate de salariat și Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale, pe de altă parte, angajator, a fost semnat și încheiat contractul individual de muncă nr. 3 din 07 iunie 2010 pe o durată de 1 (unu) ani, începând cu data de 10.06.2010 până la data de 10.06.2011. La data 11 martie 2021 a fost invitată de către secretarul de stat al Ministerului Agriculturii, Dezvoltării

Regionale și Mediului, Ghenadie IURCO, (în continuare - MADRM) la sediul autorității, pe pretinsul motiv de ”necesitate a raportării aferentă activității Agenției de Dezvoltare Regională Sud”. Astfel, i-a fost prezentat spre cunoștință ordinul nr. 163P din 15 februarie 2021 ”Cu privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativ” emis de către Ministrul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, Ion PERJU, prin care, s-a dispus: 1. Constatarea nulității și retragerea în tot, cu efect pentru viitor, a Ordinului Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Regionale nr. 152 p din 11.06.2010 privind numirea dnei Maria Culeșov, cu încheierea contractului individual de muncă, în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud. 2. Retragerea dnei Maria Culeșov din funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud. 3. Se propune dnei Maria Culeșov numirea sa în funcția de director interimar al Agenției de Dezvoltare Regională Sud. 4. Inițierea procedurii administrative de selectare pe bază de concurs a directorului Agenției de Dezvoltare Regională Sud. 5. Controlul asupra executării prezentului ordin se pune în sarcina dlui Ghenadie Iurco, secretar de stat. 6. Ordinul poate fi contestat cu cerere prealabilă depusă la Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, mun. Chișinău, str. Constantin Tănase 9, în termen de 30 de zile de la data notificării persoanelor interesate. Nefiind de acord cu prevederile ordinului nr. 163p din 15 februarie 2021, în temeiul prevederilor 162 alin. (1), (3) lit. a) și b) Cod administrativ nr. 116/2018 reclamanta a formulat o cerere prealabilă în adresa emitentului înregistrată în registrul intrări sub nr. C-58/21 din 12.03.2021 precum și o cerere de acces la informație înregistrată în registrul intrări sub nr. C-59/21 din 12.03.2021, pentru furnizarea copiilor actelor aferente concursului lansat de către Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al RM, care era în anul 2009, deoarece a observat din conținutul actului administrativ contestat, că, unicul motiv de emitere a acestuia, a servit în opinia pârâtului, angajarea reclamantei în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, în lipsa unui concurs public. La data de 1 aprilie 2021, a recepționat decizia nr. C-58/21 din 29.03.2021 cu privire la cererea prealabilă înregistrată în registrul intrări sub nr. C-59/21 din 12.03.2021, prin care s-a dispus respingerea cererii prelabile. Prin urmare, reclamanta, Culeșov Maria, prin formularea prezentei cereri de chemare în judecată își realizează dreptul la apărare pe cale judiciară, deoarece consideră ordinul nr. 163P din 15 februarie 2021 ”Cu privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativ” emis de către Ministrul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, Ion PERJU, ca fiind unul ilegal, emis cu încălcarea legii și procedurii inclusiv fiind ilegală și decizia de soluționare a cererii prelabile, afectând incontestabil dreptul la muncă a reclamantei Culeșov Maria iar pentru susținerea acestei acțiuni în justiție precizează următoarele argumente de fapt corelate cu temeiurile de drept, după cum se succed. Urmare a desfășurării concursului public de angajare a directorilor

Agențiilor de Dezvoltare Regională lansat de către Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova în luna noiembrie - decembrie a anului 2009, la data de 08 decembrie 2009, în conformitate cu ordinul nr. 98-c din 08 decembrie 2009 "Cu privire la personal" a fost numită în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, cu încheierea contractului individual de muncă pe un termen de 6 (șase) luni, începând cu data de 10 decembrie 2009. Ulterior, în conformitate cu ordinul nr. 152P din 11.06.2010 emis de către Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, a fost dispusă prelungirea raporturilor de serviciu, cu numirea reclamantei Culeșov Maria în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, cu încheierea contractului individual de muncă pe un termen de 1 (unu) ani, începând cu data de 10 iunie 2010. Subsecvent, între Culeșov Maria pe de o parte, în calitate de salariat și Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale, pe de altă parte, angajator, a fost semnat și încheiat contractul individual de muncă nr. 3 din 07 iunie 2010 pe o durată de 1 (unu) ani, începând cu data de 10.06.2010 până la data de 10.06.2011. Astfel, angajarea primară a subsemnatei a avut loc în virtutea ordinului nr. 98c din 08 decembrie 2009 "Cu privire la personal" emis de Ministrul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, Marcel RĂDUCAN, unde s-a dispus că, "se numește în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, dna Maria Culeșov, cu încheierea contractului individual de muncă pe un termen de 6 (șase) luni, începând cu data de 10 decembrie 2009". În partea de motivare a actului administrativ supra menționat, este specificat că, numirea în funcție a subsemnatei, Culeșov Maria, este generată de "rezultatele ședințelor Comisiei de suplینire a funcțiilor vacante de directori ai Agențiilor de Dezvoltare Regională nr. D2C. Deci, în atare manieră, fiind respectată ordinea prevederilor pct. 22 al Regulamentului-cadru al Agenției de Dezvoltare Regională aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 127/2008 cu privire la măsurile de realizare a Legii nr. 438/2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova, în partea ce vizează selectarea directorului Agenției de Dezvoltare Regională Sud, Maria Culesov, pe bază de concurs, de către o comisie desemnată prin ordinul ministrului agriculturii, dezvoltării regionale și mediului. Petrecerea în fapt a concursului public pentru selectarea directorilor Agențiilor de Dezvoltare Regională, inclusiv a directorului Agenției de Dezvoltare Regională Sud, se confirmă prin următoarele probe verosimile. Pe portalul: <http://www.causeni.md/ministerul-construcțiilor-si-dezvoltării-regionale-anunța-concurs-de-suplینire-a-funcției-vacante>. Se regăsește următorul anunț: "Joi, 05 Noiembrie 2009 Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale anunță concurs de suplینire a funcției vacante. Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale anunță concurs de suplینire a posturilor vacante de Director al: Agenției de Dezvolatre Regională Centru (cu sediul în or. Ialoveni); Agenției de Dezvolatre Regională Nord (cu sediul în mun. Bălți); Agenției de

Dezvoltare Regională Sud (cu sediul în or. Cimișlia)(...)”; confirmarea eliberată de către ex-ministru al Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, Marcel Răducan, datată cu 23.03.2021, cu mențiunea că în decembrie 2009, selectarea directorilor Agențiilor de Dezvoltare Regională, inclusiv selectarea directorului Agenției de Dezvoltare Regională Sud, Maria Culeșov, a avut loc pe bază de concurs public organizat în condițiile legii; confirmarea eliberată de către Violeta Evtodienco, care în anul 2009 ocupa funcția de șef al secției statistică regională a Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, care a confirmat că fiind în calitate de secretar al Comisiei de suplinire a funcțiilor vacante de directori ai Agențiilor de Dezvoltare Regională, a participat la concursul de selectare a directorilor agențiilor inclusiv a reclamantei Culesov Maria, numele lui Violeta Evtodienco, fiind regăsit și în anunțul accesibil pe linkul <http://www.causeni.md/ministerul-construcțiilor-si-dezvoltării-regionale-anunța> concurs-de-suplinire-a-functiei-vacante; confirmarea eliberată de către ex-șefa Direcției generale arhitectură, construcții și locuințe al Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, care a precizat la fel că a fost membru a comisiei de concurs pentru selectarea directorului ADR Sud, Culeșov Maria; confirmarea eliberată de către ex-directorul al Direcției generale de dezvoltare regională al Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, care precizează că în luna decembrie 2009, selectarea directorilor, inclusiv a directorului ADR Sud, Culeșov Maria, a avut loc pe bază de concurs public organizat în condițiile legii; textul din conținutul ordinului nr. 98c din 08 decembrie 2009 ”Cu privire la personal” emis de Ministrul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, Marcel RĂDUCAN, unde s-a dispus că, ”se numește în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, dna Maria Culeșov, cu încheierea contractului individual de muncă pe un termen de 6 (șase) luni, începând cu data de 10 decembrie 2009, iar în partea de motivare este specificat că, numirea în funcție a subsemnatei, Culeșov Maria, este generată de ”rezultatele ședințelor Comisiei de suplinire a funcțiilor vacante de directori ai Agențiilor de Dezvoltare Regională nr. 1-4”. Prin urmare, la survenirea situației de expirare a termenului de 6 luni indicat în ordinului nr. 98c din 08 decembrie 2009 ”Cu privire la personal” emis de Ministrul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, Marcel RĂDUCAN, ulterior, prin ordinul nr. 152 p din 11.06.2010 emis de către aceeași autoritate publică, s-a dispus de fapt prelungirea raporturilor de serviciu ale subsemnatei pe un termen de un an cu încheierea în acest sens, a contractului individual de muncă nr. 3 din 07.06.2010, adică pe o perioadă determinată. La expirarea termenului contractului individual de muncă, angajatorul, care la etapa respectivă era Ministrul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, nu a cerut încetarea lui și raporturile de serviciu au continuat de fapt,

ceea ce a generat în ordinea art. 83 alin. (4) din Codul Muncii, prelungirea efectelor juridice/termenul contractului respectiv pe o durată nedeterminată. În acest context este relevant de a menționa că ordinul primar de legalizare a raporturilor de serviciu ale reclamantei este ordinul nr. 98c din 08 decembrie 2009 "Cu privire la personal" emis de Ministrul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, Marcel RĂDUCAN, unde s-a dispus că, "se numește în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, dna Maria Culeșov, cu încheierea contractului individual de muncă pe un termen de 6 (șase) luni, începând cu data de 10 decembrie 2009, iar actele administrative ulterioare, au fost acte subsecvente ale acestuia. La etapa actuală ordinul nr. 98c din 08 decembrie 2009 "Cu privire la personal" emis de Ministrul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, Marcel RĂDUCAN, este în vigoare, nefiind contestat de nimeni, fiind actul administrativ ce certifică angajarea subsemnatei în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, urmare a "rezultatele ședințelor Comisiei de suplinire a funcțiilor vacante de directori ai Agențiilor de Dezvoltare Regională nr. 1- 4". Totodată emitentul ordinului nr. 152P din 15.02.2021, a invocat și pretinsa nerespectare în anul 2010 de către Ministrul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova a prevederilor art. 10 alin. (1), lit. a) din Legea nr. 82/2017 integrității, care de fapt nu au aplicabilitate speței, sau la data desfășurării procedurii administrative în anul 2009 - 2010, aceste reglementări nu erau în vigoare. De menționat că în decizia emisă de pârât cu privire la cererea prealabilă din 31.03.2021, s-a invocat că după intrarea în vigoare a Legii nr. 82/2017 integrității, reclamanta nu mai avea dreptul de a ocupa funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, la fel sunt concluzii eronate, deoarece potrivit art. 12 Codul Muncii "clauzele din contractele individuale de muncă, din contractele colective de muncă și din convențiile colective sau din actele juridice emise de autoritățile administrației publice menționate la art.4 lit.d) și e), care înrăutățesc situația salariaților în comparație cu legislația muncii sînt nule și nu produc efecte juridice" iar, potrivit art. 7 alin. (1) Cod civil, "Legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare". Ordinul contestat mai este unul ilegal deoarece un ministru demisionar are stabilită interdicția prevăzută de articolul 15 alin. (2) lit. e) și alin. (3) și articolul 23 alin. (6) din Legea cu privire la Guvern nr. 136 din 7 iulie 2017, în partea în care îi interzic Guvernului al cărui mandat a încetat să elibereze din funcție persoanele cu funcție de demnitate publică sau funcționarii publici, cu excepția cazurilor de imposibilitate obiectivă a persoanelor de a-și îndeplini atribuțiile, sau așa cum a fost stabilit implicit și ordinul contestat, directorii

Agenției de Dezvoltare Regională, în calitatea sa de conducători, prestează servicii de interes public prin gestionarea fondurilor publice și private în domeniul dezvoltării regionale a Republicii Moldova, și sunt catalogați la categoria agenților publici. În altă ordine de idei este irelevantă opinia pârâtului expusă în decizia cu privire la cererea prealabilă din 31.03.2021, precum că prevederile articolul 15 alin. (2) lit. e) și alin. (3) și articolul 23 alin. (6) din Legea cu privire la Guvern nr. 136 din 7 iulie 2017 sunt aplicabile doar persoanelor cu funcție de demnitate publică sau funcționari publici, deoarece în Hotărârea nr. 7 din 18-05-2013 a Înaltei Curți, pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr.64.-XII din 31 mai 1990 cu privire la Guvern, în redacția Legilor nr.107 și nr.110 din 3 mai 2013 și a Decretelor Președintelui Republicii Moldova nr.634-VII și nr.635-VII din 16 mai 2013 și a Hotărârii Guvernului nr. 364 din 16 mai 2013, pct. 152, Curtea Constituțională a precizat că, ”Concluziile Curții privind competența Guvernului demisionar, exprimate în Hotărârea nr. 21 din 16 mai 2000 și în prezenta hotărâre, potrivit cărora, în conducerea generală a administrației publice, acesta poate emite numai actele necesare în acest sens, sunt valabile și pentru dreptul acordat Guvernului demisionar prin Legea nr.107 din 3 mai 2013 de a efectua remanieri de cadre. Prin urmare, remanierile pot surveni doar în cazul imposibilității obiective a persoanelor de a-și exercita mandatul astfel încât să fie păstrat status quo-ul administrației de stat”. Deci, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale reflectate în hotărârile sale anterioare supra citate, Curtea a stabilit la nivel de principiu că, remanierile de cadre pot surveni doar în cazul imposibilității obiective a persoanelor de a-și exercita mandatul astfel încât să fie păstrat status quo-ul administrației de stat, nefăcând delimitare pentru aplicarea acestei reguli persoanelor cu funcție de demnitate publică sau funcționari publici, dar fiind o regulă generală de păstrare a status quo-ului administrației de stat, pentru toate instituțiile statale din subordinea Guvernului. De asemenea, soluția dispusă prin ordinul contestat prin prezenta cerere de chemare în judecată ”constatarea nulității și retragerea actului administrativ” ca procedură prevăzută de normele art. 144 alin. (2) Cod administrativ, este o procedură inaplicabilă speței, sau legiuitorul a stabilit că, un act administrativ individual ilegal (conform opiniei autorității publice) favorabil prin care se acordă o prestație bănească periodică sau unică ori o prestație materială sau care reprezintă condiția pentru aceasta nu poate fi retras dacă beneficiarul a avut încredere în existența actului administrativ și, luând în considerare interesul public, se cere protejarea încrederii privind retragerea (...), iar potrivit alin. (4) ”Un act administrativ individual ilegal favorabil de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești poate fi retras conform alin. (2) doar timp de 3 ani de la comunicarea lui. Prin urmare, ordinul nr. 163P din 15 februarie 2021 ”Cu privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativ” emis de către Ministrul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și

Mediului, Ion PERJU, prin care s-a dispus constatarea nulității și retragerea în tot, cu efect pentru viitor, a Ordinului Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Regionale nr. 152 p din 11.06.2010 privind numirea dnei Maria Culeșov, cu încheierea contractului individual de muncă, în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, este emis cu încălcarea art. 144 alin. (2) și (4) al Codului administrativ, adică peste termenul stabilit de lege pe de o parte, iar pe de altă parte în lipsa îndeplinirii cerințelor stabilite de norma citată la art. 144 alin. (2) a legii prenotate. Distinct de cele relatate, emiterea ordinului contestat echivalează cu privarea subsemnatei de dreptul de a munci, concedierea, ca măsură reflectată de art. 86 Codul Muncii, sau în sensul pct. 2 al ordinului contestat, a fost stabilită retragerea dnei Culeșov Maria din funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud. Astfel, urmează a se reține că, din esența și conținutul alin. (2) a art. 86 Codul Muncii, legiuitorul a stabilit că, ” Nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical (...)”, însă ordinul contestat a fost emis la data de 15.02.2021, dată la care salariată Culeșov Maria se afla în concediu medical, deci și în acest caz fiind comisă o ilegalitate gravă. Faptul aflării reclamantei Culeșov Maria în concediu medical la data de 15.02.2021, data concedierii (retragerii din funcția de director al ADR Sud), se confirmă prin certificatul de concediu medical seria 4266575 care confirmă aflarea în concediu medical în perioada 08.02.2021 - 06.03.2021. Despre acest fapt a fost înștiințat Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului al Republicii Moldova prin scrisoarea nr. 116 din 09 februarie 2021, inclusiv despre faptul că prin Ordinul nr. 9 din 08.02.2021 a fost împuternicit Andrei Popușoi, șef secție management integrat al proiectelor din cadrul ADR Sud, de a exercita temporar atribuțiile de director, începând cu data de 08.02.2021. Scrisoarea nr. 116 din 09 februarie 2021, a fost expediată în adresa pârâtului ca răspuns la solicitarea Ministrului Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 04/1-05/491 din 08.02.2021, prin care se comunică că în temeiul art. 70 alin. (1) din Codul administrativ, a fost inițiată procedura administrativă pentru examinarea legalității ordinelor prin care a fost numiți directorii Agențiilor de Dezvoltare Regională (SUD, UTA Găgăuzia și Centru), cu solicitarea de a se prezenta la sediul Ministerului pe data de 11.02.2021, ora 10.00, bir. 547, pentru audiere în cadrul procedurii în cauză. Reclamanta, aflându-se în concediu medical, a remis la 11.02.2021 în adresa pârâtului scrisoarea care a reiterat legalitatea raporturilor sale de serviciu prezentând actele justificative în acest sens, a ordinului de angajare 98-c din 08 decembrie 2009, nr. 152p din 11.06.2010 și contractului individual de muncă nr. 3 din 07.06.2010, reiterând totodată imposibilitatea de a se prezenta fizic pe motivul aflării sale în concediu medical. Este absolut eronată opinia pârâtului expusă în decizia cu privire la cererea prealabilă din 31.03.2021, în care a indicat că prin aplicarea art. 139 alin. (1) Cod administrativ, concedierea reclamantei nu a avut loc la data de 15.02.2021 când era

în concediu medical, dar la data când a luat cunoștință cu ordinul nr. 162p din 15.02.2021, și anume la 11.03.2021. O asemenea abordare este contrară spiritului și esenței alin. (2) a art. 86 Codul Muncii, legiuitorul a stabilit că, ” Nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical legiuitorul făcând referire la operațiunea de concediere în sine, care a intervenit în speță, anume în intervalul de timp în care reclamanta se afla în concediu medical începând cu data de 08.02.2021, și implicit și la data de 15.02.2021, data emiterii ordinului contestat. Evocarea articolului 139 alin. (1) din Codul administrativ, reprezintă nu altceva decât momentul de apariție a drepturilor conferite prin lege de contestare a acestuia, de acceptare sau altă acțiune de complângere, iar o interpretare diferită de cât cea oferită de legiuitor, ar crea o privare de dreptul la acces la justiție, de apărare, iar emanația legiuitorului prin instituirea articolului 139 alin. (1) din Codul administrativ, având ca raționamente oferirea soluțiilor de apărare, or nu poți contesta ceva de care nu cunoști și nu au avut posibilitatea de a te apăra, fiind aflat în situația concediului medical, ca garanție de protejare a drepturilor și libertăților individuale, a sănătății în ansamblul ei. În continuarea motivării prezentei acțiuni, remarcă reclamata că pîrîtul nu a indicat în actul administrativ contestat care e temeiul legal al încetării raporturilor sale de serviciu. În conformitate cu art. 86 alin. (1) Codul Muncii, concedierea reprezintă desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată - se admite pentru motivele indicate la lit. a) - z) pentru alte motive prevăzute de prezentul cod și de alte acte legislative. Potrivit art. 81 alin. (3) Codul Muncii, ”Ordinul (dispoziția, decizia, hotărîrea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conțină referire la articolul, alineatul, punctul și litera corespunzătoare din lege”. Din esența ordinului contestat, rezultă că autoritatea publică a optat pentru aplicarea art. 141,144 din Codul administrativ, ca temei pentru încetarea raporturilor de muncă, adică, nulitatea actului administrativ de numire în funcție a subsemnatei și retragere a acestuia, în realitate însă, contractul individual de muncă nr. 2 din 07.06.2010 încheiat cu subsemnata, este în vigoare, nefiind contestat, iar potrivit art. 84 alin. (5) Codul Muncii, ”nulitatea contractului individual de muncă se constată prin hotărîre a instanței de judecată”, iar potrivit art. 84 alin. (1) Codul Muncii, nulitatea contractului individual de muncă poate fi invocată doar pentru nerespectarea oricărei dintre condițiile stabilite de Codul Muncii pentru încheierea contractului individual de muncă, nu și ca urmare a invocării altor acte normative sau legislative. În conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod. În concordanță cu prevederile art. 3 din

Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept. În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părți ale procedurii administrative. În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Potrivit art. 11 din Codul administrativ, Actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile - actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. (2) Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sînt afectate de actul administrativ individual, nu sînt destinatarii acestuia. (3) Un act administrativ de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești este un act administrativ individual prin care o astfel de prestație se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive. În acord cu art. 16 din Codul administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci cînd aplică o dispoziție legală. Exercițarea dreptului discreționar nu permite desjășurarea unei activități administrative arbitrare. Conform art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercițarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decît în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege. În consonanță cu art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de

reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, pînă la proba contrarie. Potrivit art. 30 din Codul administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobîndite, decît în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public. Potrivit art. 32 din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încît participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntîrziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. În condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate. Potrivit art. 94 din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Potrivit art. 118 din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. În acord cu art. 120 Cod administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: a) numele/denumirea autorității publice care a emis actul administrativ; b) numele colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ; c) numele destinatarului actului administrativ; d) data la care a fost emis actul administrativ; e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ); f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ; g) decizia cu privire

la cheltuieli; h) informația cu privire la exercitarea căilor de atac; i) semnătura colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ. Potrivit art. 132 din Codul administrativ, prin emiterea unui act administrativ individual se înțelege atât emiterea lui de către prim-ministru și autoritățile publice cu conducere unipersonală, cât și adoptarea lui de către Guvern și autoritățile publice cu conducere colegială. Potrivit art. 137 din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare. Pornind de la principiul egalității în drepturi și în fața legii a tuturor persoanelor indiferent de orice criteriu de delimitare, consfințit în unison la art. 16 din Constituția Republicii Moldova, art. 23 din Codul administrativ și art. 22 din Codul de procedură civilă, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului ca și orice autoritate publică urmează să respecte cadrul normativ în vigoare. În concreto, reglementările Codului administrativ. La caz, se reține că, de și Codul administrativ nu operează cu reglementări de natură să reglementeze relațiile de muncă, ordinul contestat afectează cert relațiile de muncă ale reclamantei, iar în acest aspect, este important de a nota că, în corespundere cu art. 5 alin. (2) din Codul de procedură civilă, nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare. În continuare, urmează de relatat că activitatea administrativă/procedura administrativă impune o serie de rigori care trebuie urmate și respectate necondiționat de autoritățile publice pentru ca produsul materializat în urma acestei activități să nu sufere de deficiențe juridice, pasibile să determine nulitatea sau anularea lui. În acest sens, examinarea în fapt și în drept a ordinului nr. 163P din 15 februarie 2021 Cu privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativcu referire la aspectul corespunderii acestuia cu exigențele instituite de Codul administrativ, se constată următoarele. Actul a fost adoptat cu vicierea inițierii și desfășurării procedurii administrative și cercetării din oficiu a faptelor, în lipsa informării reclamantei cu referire obiectul direct al procedurii administrative, în concret cu pretinsul fapt de lipsă a concursului public de selectare a directorilor ADR, dar a fost informată doar de ”examinarea legalității

ordinului de numire în funcție”, abstract, neavând astfel garanțiile necesare pentru apărare (adunare de probe, acte, declarații, înscrisuri ce ar certifica existența concursului desfășurat). Actul a fost adoptat cu încălcarea dreptului de a fi audiat, în condițiile aflării reclamantei în concediu medical și a privării de posibilitatea de a fi audiată în scris sau verbal - în concret cu pretinsul fapt de lipsă a concursului public de selectare a directorilor ADR. Actul a fost adoptat cu încălcarea dreptului discreționar. Actul a fost adoptat cu încălcarea principiului securității raporturilor juridice, intervenind în sensul art. 30 al Codului administrativ, cu măsuri cu efect retroactiv, de și autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite anterior. În actul administrativ se face referire doar la art. 141, 144 Cod administrativ, pct. 23 din Regulamentul Agenției de Dezvoltare Regională Sud, care în sensul art. 81 alin. C3) Codul Muncii, nu reprezintă temei de încetare a raporturilor de serviciu dintre salariat și angajator, text de lege care prevede că - ”Ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conțină referire la articolul, alineatul, punctul și litera corespunzătoare din lege”. Dezvoltând unele aspecte din cele specificate mai sus, se reține că de jure (în drept), Ordinul nr. 163p din 15 februarie 2021 ”Cu privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativ”, a Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, a fost întemeiat pe art. 141, 144 Cod administrativ, pct. 23 din Regulamentul Agenției de Dezvoltare Regională Sud, care prevăd următoarele. Potrivit art.141 alin. (1) Cod administrativ, un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare. (2) Un act administrativ individual este, de asemenea, nul: a) dacă executarea lui cere săvârșirea unei fapte ilegale, care constituie o componentă de contravenție sau de faptă penală; b) dacă din motive reale nimeni nu-l poate executa; c) dacă contravine bunelor moravuri; d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în procedură administrativă conform art. 49 alin. (1); e) dacă a fost emis în scris, dar nu poate fi identificată autoritatea publică emitentă; f) în alte cazuri prevăzute de lege. (3) În cazul nulității parțiale a unui act administrativ individual, acesta este nul în totalitate dacă autoritatea publică nu ar fi emis actul administrativ respectiv fără partea lovită de nulitate. (4) Autoritatea publică poate constata nulitatea oricând din oficiu. La cerere nulitatea se constată în măsura în care solicitantul are un interes îndreptățit pentru a o solicita. Potrivit părții de motivare a ordinului nr. 163p din 15.02.2021, autoritatea publică a efectuat pretinsa constatare a nulității actului administrativ de numire a reclamantei în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Sud, în virtutea cererii/sesizării secretarului de stat, Ghenadie Turco din 08.02.2021 care, în raport cu norma art. 141 alin. (1) Cod administrativ, este persoana care nu poate pretinde un interes

îndreptățit pentru a o solicita, nefiind persoană, care în sensul art. 17 Cod administrativ, ar putea invoca un drept pretins încălcat și nici fiind în posesia împuternicirii legale de a exercita o constatare de nulitate din oficiu, sau dacă ar fi avut un asemenea drept, urma ca să emită unipersonal actul administrativ contestat de către reclamanta Culeșov Maria, însă emitent al actului e Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului al Republicii Moldova, în persoana ministrului Ion Perju. Un alt temei invocat, art. 144 Cod administrativ, (1) prevede, un act administrativ individual ilegal favorabil poate fi retras în tot sau în parte cu efect pentru viitor sau trecut, chiar și după ce a devenit incontestabil, numai în condițiile limitărilor stabilite la alin. (2)—(6). (2) Un act administrativ individual ilegal favorabil prin care se acordă o prestație bănească periodică sau unică ori o prestație materială sau care reprezintă condiția pentru aceasta nu poate fi retras dacă beneficiarul a avut încredere în existența actului administrativ și, luînd în considerare interesul public, se cere protejarea încrederii privind retragerea. De regulă, încrederea se impune a fi protejată atunci cînd beneficiarul a consumat prestațiile făcute sau a decis în privința unei disponibilități patrimoniale pe care nu o mai poate revoca sau o poate revoca numai cu dezavantaje inacceptabile. Beneficiarul nu poate invoca încrederea dacă: a) a obținut actul administrativ prin inducere dolosivă în eroare, amenințare sau corupere; b) actul administrativ se bazează pe date în esență eronate sau incomplete pe care beneficiarul le-a prezentat intenționat sau din neglijență gravă; c) cunoștea la momentul comunicării actului administrativ despre ilegalitatea lui sau nu cunoștea acest fapt din neglijență gravă. (3) Dacă beneficiarul nu poate invoca încrederea conform alin. (2), actul administrativ individual se retrage, de regulă, cu efect pentru trecut. (4) Un act administrativ individual ilegal favorabil de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești poate fi retras conform alin. (2) doar timp de 3 ani de la comunicarea lui. Această restricție nu se aplică dacă: a) beneficiarul a obținut actul administrativ prin inducere dolosivă în eroare, amenințare sau corupere; b) actul administrativ se bazează pe date în esență eronate sau incomplete pe care beneficiarul le-a prezentat intenționat; c) beneficiarul cunoștea la momentul comunicării actului administrativ despre ilegalitatea lui; d) actul administrativ a fost emis cu o rezervă admisibilă a revocării. Dacă actul administrativ individual se bazează pe date în esență eronate sau incomplete pe care beneficiarul le-a prezentat din neglijență gravă sau dacă acesta din neglijență gravă nu cunoștea la momentul comunicării actului administrativ despre ilegalitatea lui, atunci în locul termenului de 3 ani prevăzut în acest alineat se va aplica un termen de 10 ani. (5) Dacă se retrage un act administrativ individual ilegal favorabil care nu cade sub incidența alin. (2) sau (4), atunci, la cererea persoanei favorizate afectate de retragere, autoritatea publică compensează dezavantajul patrimonial pe care îl va suporta pentru încrederea în existența actului administrativ în condițiile în care, luînd în

considerare interesul public, se cere protejarea încrederii. Prevederile alin. (2) referitoare la imposibilitatea invocării încrederii de către beneficiar se aplică corespunzător. Dezavantajul patrimonial nu poate fi totuși compensat peste suma interesului pe care l-a avut persoana afectată în existența actului administrativ. Cererea de compensare poate fi depusă doar în decursul unui an. Termenul începe să curgă imediat ce autoritatea publică competentă conform art. 148 indică în scris persoanei afectate asupra retragerii. (6) Dacă autoritatea publică află despre fapte care justifică retragerea unui act administrativ individual ilegal favorabil, atunci retragerea este admisă doar în decursul unui an din momentul în care autoritatea publică competentă conform art. 148 află despre toate faptele necesare unei decizii de retragere. Această prevedere nu se aplică dacă: a) beneficiarul a obținut actul administrativ prin inducere dolosivă în eroare, amenințare sau corupere; b) actul administrativ se bazează pe date în esență eronate sau incomplete pe care beneficiarul le-a prezentat intenționat; c) beneficiarul cunoștea la momentul comunicării actului administrativ despre ilegalitatea lui. De asemenea, ordinul contestat a fost întemeiat pe marginea prevederilor pct. 22 din Regulamentul-cadru al Agenției de Dezvoltare Regională aprobat prin HG nr. 127/2008 cu privire la măsurile de realizare a Legii 438/2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova, care prevede că, directorul Agenției este selectat pe bază de concurs de către o comisie desemnată prin ordinul ministrului agriculturii, dezvoltării regionale și mediului. Astfel, din perspectiva tuturor temeiurilor invocate de către autoritatea publică pentru retragerea reclamantei din funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, nu se regăsește nici un temei expres și cert care ar constitui temei legal de revocare din funcție, iar aspectele indicate în ordinul contestat sunt de natură generalistică, nefăcând trimitere la articolul, litera și alineatul din Codul Muncii sau alt act legislativ care ar constitui temei de încetare a raporturilor de serviciu ale reclamantei din funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud. Potrivit pct. 19 al Regulamentului-cadru al Agenției de Dezvoltare Regională aprobat prin HG nr. 127/2008 cu privire la măsurile de realizare a Legii 438/2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova, Angajații Agenției nu au statut de funcționar public. deci raporturile de serviciu dintre reclamant și pârât sunt strict reglementate de Codul Muncii al Republicii Moldova. În această manieră, toate cazurile de desfacere din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată - se admite doar pentru motivele arătate în Codul Muncii, în special în art. 86 alin. (1) lit. a) - z), pentru alte motive prevăzute de prezentul cod și de alte acte legislative. Din partea de motivare a actului administrativ individual defavorabil contestat, ordinul nr. 163p din 15.02.2021, nu se regăsește nici un alt motiv prevăzut de Codul Muncii sau alt act legislativ emis de Parlamentul Republicii Moldova. Din această perspectivă, autoritatea publică nu

a invocat a priori, de iure, niciun temei legal ce ar servi temei de încetare a contractului individual de muncă a reclamantei din funcția de Director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, fiind invocată doar cadrul legal procedural (art. 141, 144 Cod administrativ, Regulamentul cadrul al Agenției de Dezvoltare Regională). Grosso modo, în virtutea principiului securității raporturilor juridice, simetriei juridice și exercitării nestingherite a obligațiilor de serviciu al oricărui salariat angajat în câmpul muncii, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public, fiind astfel de notat că angajarea reclamantei a avut loc cu mai bine de 10 ani în urmă, deci pârâțul ilegal a afectat drepturile dobândite anterior de reclamată. Pe de altă undă de idei, reclamanta Culeșov Maria la momentul revocării sale din funcție (15.02.2021), se afla în concediu medical, și pe cale de consecință în corespundere cu art. 86 alin. (2) din Codul Muncii, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical (...). De această garanție se bucură toți salariații indiferent de funcția ocupată, o interpretare contrară ar constitui o discriminare inadmisibilă. În ipoteza respectării principiului de audiere a reclamantei înainte de emiterea actului administrativ individual defavorabil, pârîțul a cunoscut despre aflarea reclamantei în concediu medical fiind, de altfel, informat în modul stabilit și prohibiția eliberării în acest interval de timp, este o diligență pusă pe seama angajatorului, omisiune care îi este imputabilă direct angajatorului în prezenta speță. În lumina celor menționate se atestă că actul administrativ individual defavorabil contestat, ordinul nr. 163P din 15.02.2021, a admis o ingerință în dreptul la muncă și dreptul de a ocupa o funcție de conducere recunoscută legitim ocupată anterior. În urma unui concurs public, prin efectul legii și ordinului nr. 98-c din 08 decembrie 2009 "Cu privire la personal" unde a fost numită în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, cu încheierea contractului individual de muncă pe un termen de 6 (șase) luni, începând cu data de 10 decembrie 2009 iar, ulterior, în conformitate cu ordinul nr. 152P din 11.06.2010 emis de către Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, fiind prelungite raporturile de serviciu ale subsemnatei în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, cu încheierea contractului individual de muncă pe un termen de 1 (unu) ani, începând cu data de 10 iunie 2010, raporturi juridice legalizate prin contractul individual de muncă nr. 3 din 07 iunie 2010 pe o durată de 1 (unu) ani, începând cu data de 10.06.2010 până la data de 10.06.2011 și care prin efectul art. 84 Codul muncii, au devenit raporturi de muncă pe o perioadă nedeterminată. Prin prisma normelor de drept relevante, se atestă că actul administrativ individual defavorabil, ordinul nr. 163p din 15 februarie 2021 "Cu privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativ" emis de către Ministrul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și

Mediului, prin care s-a dispus eliberarea reclamantei din funcție, reprezintă un administrativ individual, fiind emis de o autoritate publică, reprezentând o măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice și anume încetarea raporturilor de muncă ale subsemnatei. Actul administrativ contesat generează încălcarea dreptului la muncă. Analizând circumstanțele de fapt expuse în coraport cu normele legale precitate, consideră reclamanta că actul administrativ individual defavorabil, ordinul nr. 163p din 15 februarie 2021 ”Cu privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativ” emis de către Ministrul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, Ion PERJU, este un administrativ ilegal, emis în lipsa unui temei de fapt și drept stabilit de lege, care generează încălcarea dreptului la muncă și urmează a fi anulat de către instanța de judecată. Pe cale de consecință, solicită instanței de judecată să dispună obligarea Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului al Republicii Moldova să emită actul administrativ prin care să restabilească subsemnata Culeșov Maria în funcția deținută anterior de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud. Conform art. 89 alin. (1) din Codul Muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărîre a instanței de judecată. La examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. Imediat după pronunțarea hotărîrii instanței de judecată privind restabilirea salariatului la locul de muncă, angajatorul este obligat să emită un ordin de restabilire, pe care îl aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii. Reieșind din faptul că ordinul nr. 163P din 15.02.2021, prin care s-au încetat raporturile de serviciu ale subsemnatei în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, fiind solicitată anularea acestuia, pe cale de consecință pentru restabilirea dreptului încălcat, reclamanta solicită instanței de judecată de a dispune obligarea pîrîtului să emită actul administrativ prin care să o restabilească în funcția deținută anterior. În conformitate cu art. 201 alin. (1) din Codul administrativ, dacă acțiunea în contencios administrativ depusă în instanța de judecată conține pretenții inseparabile de drept administrativ și de drept civil, acestea se examinează de instanța de judecată competentă pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ. Conform art. 329 alin. (1) al Codului muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Conform art. 330 alin. (1) lit. b) al Codului muncii, angajatorul este obligat

să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă. Conform art. 90 alin. (1), alin. (2) lit.a) din Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă. Așadar, este necesar de a fi relatat faptul că, subsemnata Culeșov Maria a fost privată în mod neîntemeiat de posibilitatea de a munci, ca urmare a încetării raporturilor de serviciu din funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, circumstanță care o justifică de a solicita compensarea salariului pentru toată perioada respectivă, în mărime nu mai mică decât salariul mediu. Prin urmare, solicită instanței de judecată încasarea de la pîrît în beneficiul subsemnatei Culeșov Maria a salariului mediu lunar pentru toată perioada absenței forțate de la lucru, or prin prisma normelor enunțate mai sus, a demonstrat caracterul ilegal al încetării raporturilor de serviciu ale sale din funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, acțiuni care instituie obligația angajatorului de a compensa salariatului eliberat ilicit, salariul pentru perioada absenței forțate de la lucru, pe întreaga perioadă de absență forțată, respectiv pentru perioada din 15.02.2021 până la data emiterii hotărârii în speța dată, prin care se va dispune restabilirea sa la locul de muncă, dar care nu va depăși limita de 3 ani.

Solicită reclamanta Culeșov Maria, în cererea de chemare în judecată concretizată, a anula Ordinul Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 163p din 15.02.2021 ”Cu privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativ”, ca fiind ilegal; a anula Decizia Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. C-58/21 din 29.03.2021 ”Cu privire la cererea prealabilă împotriva actului administrativ individual defavorabil”, ca fiind ilegală; a anula Ordinul Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 366p din 17.06.2021 ”Cu privire la personal”, ca fiind ilegal; a dispune restabilirea lui Culeșov Maria în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud; a încasa de la Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale în beneficiul lui Culeșov Maria salariul pentru absența forțată de la muncă, începând cu data de 15.02.2021 până la data restabilirii în funcție. Totodată, prin cererea de chemare în judecată reclamanta a indicat, în calitate de terță, pe Gorban Olga (f.d.193-203 Vol.I).

Prin încheierea din 02.09.2021, pârâtul Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului a fost înlocuit cu succesorul său în drepturi Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (f.d.65 Vol.II).

Prin încheierea din 09.12.2021, acțiunea reclamantei Culeșov Maria, în partea ce ține de pretenția privind repararea prejudiciului moral, a fost declarată ca fiind inadmisibilă (f.d.137-138 Vol.II).

În ședința de judecată, reclamanta Culeșov Maria și reprezentantul acesteia, avocatul Buliga Dumitru, au susținut cererea de chemare în judecată, pe motivele de fapt și de drept invocate în aceasta.

Reprezentantul pârâtului Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale în ședința de judecată nu a recunoscut acțiunea solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, pe motivele de fapt și de drept invocate în referință. A menționat că, Întru executarea dispoziției art. 8 alin. (1) din Legea nr. 438/2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova, prin Ordinul Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Regionale nr. 19 din 14.12.2009 a fost aprobat Regulamentul Agenției de Dezvoltare Regională Sud (în continuare - Regulament), care reprezintă un act administrativ normativ în sensul art. 12 din Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018. Regulamentul a fost elaborat în conformitate cu regulamentul-cadru al Agenției de Dezvoltare Regională, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 127/2008 cu privire la măsurile de realizare a Legii nr. 438/2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova. Conform pct. 22 și 23 din Regulament, directorul Agenției este selectat pe bază de concurs, se numește și se retrage în funcție prin ordinul ministrului construcțiilor și dezvoltării regionale. Astfel, în urma selectării pe bază de concurs, prin Ordinul Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Regionale nr. 98c din 06.12.2009, reclamantul a fost numit în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud pe un termen de 6 luni, începând cu data de 10.12.2009. Mandatul de director, stabilit prin acest ordin, a expirat la 10.06.2010. Ulterior, prin Ordinul Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Regionale nr. 152p din 11.06.2010, reclamantul a fost numit din nou în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, însă pe termen de 1 an. Numirea în funcția de director a reclamantului în baza Ordinului nr. 152p din 11.06.2010 nu a fost precedată de un concurs de selectare, încălcându-se astfel dispozițiile imperative ale pct. 22 din Regulamentul Agenției și pct. 21 din Regulamentul-cadru, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 127/2008. Or, rezultatele concursului la care face referință în acțiune reclamantul au fost valabile pentru numirea sa în funcție prin Ordinul Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Regionale nr. 98c din 06.12.2009 și nu puteau produce efecte juridice după expirarea mandatului de director stabilit prin acest ordin. Nu pot fi reținute argumentele reclamantului precum că, prin Ordinul Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Regionale nr. 152p din 11.06.2010 s-a dispus prelungirea raporturilor de serviciu cu Maria CULEȘOV în funcția de director, deoarece actul administrativ individual în cauză prevede cert o nouă numire în funcție, dar nu prelungire a termenului de deținere a funcției de director, stabilit în Ordinul nr. 98c

din 06.12.2009. Respectiv, după expirarea mandatului stabilit prin Ordinul nr. 98c din 06.12.2009, era necesar de organizat și desfășurat un nou concurs pentru ocuparea postului de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud. În contextul celor enunțate, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale consideră că urmează a fi apreciate critic afirmațiile reclamantului precum că, Ordinul Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Regionale nr. 98c din 06.12.2009 este în vigoare, deoarece efectele juridice ale acestui act administrativ individual au încetat la data de 10.06.2010, iar potrivit art. 139 alin. (3) din Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018, un act administrativ individual rămâne valabil atâta timp cât nu s-a consumat prin expirarea timpului. Conform art. 7 alin. (2) Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107-XV din 06.06.2002, legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare. Astfel, odată cu intrarea în vigoare a Legii integrității nr. 82/2017, situația juridică de îndeplinire de către reclamant a atribuțiilor de director al Agenției de Dezvoltare Regională Bud, în temeiul unui act administrativ individual viciat grav prin faptul că nu a fost precedat de concurs public, poate fi calificată ca una în curs de realizare. Prin urmare, este justificată aplicarea speței a dispozițiilor imperative ale art. 10 alin. 1(1) lit. a), art. 11 din Legea nr. 82/2017 privind angajarea agenților în cadrul entității publice prin concurs public în scopul asigurării climatului de integritate instituțională. Or, menținerea situației juridice de exercitare de către reclamant a funcției de director al Agenției, în care a fost angajat în lipsa unui concurs public, afectează climatul de integritate instituțională al entității publice și reprezintă o încălcare, care potrivit art. 43 alin. (1) din Legea nr. 82/2017 poate atrage răspundere disciplinară, civilă, contravențională sau penală. Potrivit art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 136/2017, Guvernul al cărui mandat a încetat nu este în drept să numească, să propună pentru numire sau să elibereze din funcție persoane cu funcții de demnitate publică sau funcționari publici (...), iar alineatul (3) al aceluiași articol statuează că, în perioada desfășurării activității Guvernului al cărui mandat a încetat, interdicțiile stabilite la alin. (2) lit. e)-g) se aplică în mod corespunzător și miniștrilor. Astfel, interdicția aplicată miniștrilor prin normele legale precitate este valabilă în cazul numirii sau eliberării din funcție a persoanelor cu funcții de demnitate publică sau funcționarilor publici, iar conform pct. 19 din Regulamentul-cadru, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 127/2008 și pct. 20 din Regulamentul de activitate al Agenției, angajații Agenției nu au statut de funcționar public. Deci, avînd în vedere că directorul Agenției, în virtutea calității de angajat al Agenției, nu are statut de funcționar public și că funcția respectivă nu se regăsește în anexă la Legea nr. 199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, în care sunt nominalizate funcțiile de demnitate publică, actul administrativ contestat nu cade sub incidența interdicțiilor stabilite de art. 15 din Legea nr. 136/2017. Potrivit prevederilor art. 141 din Codul

administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018 (1) Un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare. (2) Un act administrativ individual este, de asemenea, nul: a) dacă executarea lui cere săvârșirea unei fapte ilegale, care constituie o componentă de contravenție sau de faptă penală; b) dacă din motive reale nimeni nu-l poate executa; c) dacă contravine bunelor moravuri; d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în irocedură administrativă conform art. 49 alin. (1); e) dacă a fost emis în scris, dar nu poate fi identificată autoritatea publică emitentă; f) în alte cazuri prevăzute de lege. Complementar, conform art. 141 alin. (4) din Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018, autoritatea publică poate constata nulitatea actului administrativ individual oricând din oficiu. Din această normă legală se deduce că acțiunile de constatare a nulității actelor administrative individuale sunt imprescriptibile. Declarațiile reclamantei precum, că prin actul administrativ individual a fost concediată în perioada aflării în concediul medical sunt la fel neîntemeiate. Conform art. 139 alin. (1) din Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018, un act administrativ individual devine valabil pentru persoana căreia îi este destinat sau care este afectată de el în momentul în care i se comunică acesteia. Astfel, Ordinul Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 163p din 15.02.2021 „Cu privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativ” a fost comunicat reclamantului Maria CULEȘOV la 11.03.2021, după revenirea din concediul medical. Totodată, speței nu sînt aplicabile prevederile art. 86 alin. (2) din Codul muncii al Republicii Moldova nr. 154/2003 prin care este interzisă concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediul medical, deoarece raporturile de muncă cu reclamantul nu au fost încetate prin concediere. Subsecvent, potrivit art. 263 lit. b) din Codul muncii al Republicii Moldova nr. 154/2003, contractul individual de muncă încheiat cu conducătorul unității poate înceta în caz de emitere de către organul abilitat sau proprietarul unității a ordinului (dispoziției, deciziei, hotărîrii) întemeiat juridic de încetare a contractului individual de muncă înainte de termen. Astfel, avînd în vedere că directorul Agenției, potrivit pct. 23 din Regulament, este numit și retras din funcție prin ordinul ministrului și constatînd nulitatea actului administrativ individual de numire în funcție, MADRM corect a decis, prin Ordinul MADRM nr. 163p din 15.02.2021 “Cu privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativ”, ordin întemeiat juridic, retragerea din funcție al reclamantului. Adicional, în baza cererii personale din 15.03.2021, reclamantul a continuat să exercite atribuțiile de director interimar al Agenției pînă la data de 17.06.2021, cînd raporturile de muncă cu reclamantul au încetat în legătură cu numirea în funcția respectivă a persoanei selectate prin concurs, conform prevederilor legale. Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării

Regionale consideră prezenta cerință a reclamantului ca fiind inadmisibilă și neîntemeiată prin prisma prevederilor art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116 din 19.07.2018, din următoarele considerente. La 01.04.2019 a intrat în vigoare Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116 din 19.07.2018. Conform art. 10 alin. (2) din Codul administrativ, decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual. Conform art. 167 alin. (4) din Codul administrativ, dacă prin cererea prealabilă se ilicită și repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se caminează de autoritatea publică emitentă în procedura administrativă separată. Conform art. 166 din Codul administrativ, cererea prealabilă poate fi depusă numai dacă persoana își revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act administrativ individual. Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă. Subsecvent, art. 60 alin. (3) din Codul administrativ, prevede că, în cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărîrea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Dacă autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă. Din normele legale precitate, pîrîtul Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale constată că, atunci cînd o persoană care își revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act administrativ individual, pretinde, totodată, și repararea prejudiciului cauzat prin actul administrativ ilegal, ea urmează să depună o cerere de reparare a prejudiciului către autoritatea publică, care emite o decizie în acest sens, care, conform art. 10 alin. (2) din Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018, este un act administrativ. La fel, reieșind din prevederile art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018, nu rezultă dreptul instanței de contencios administrativ de a emite hotărîri de încasare a careva sume de bani, ci de obligare a autorității publice să emită actul administrativ individual favorabil de acordare a unor sume de bani cu titlu de despăgubiri, iar acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emiterie a actului administrativ individual (art. 208 alin. (3) din Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018). Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emiterie a actului administrativ individual. Respectiv, în cazul în care reclamantul va respecta procedura prevăzută

de lege și va adresa autorității pârte o cerere de reparare a prejudiciului și ultima va emite o decizie de respingere a cererii de reparare a prejudiciului, reclamantul va putea contesta acest act administrativ individual în instanța de contencios administrativ, iar, instanța de judecată, în cazul în care va stabili existența temeiurilor de anulare a respectivului act administrativ individual, va putea, în baza unei acțiuni în obligare (art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018), să anuleze actul și să oblige autoritatea publică să emită actul administrativ, prin care să repare prejudiciul moral cauzat prin actul administrativ ilegal. Raportat la cazul dat, reclamantul a înaintat către MADRM la 12.03.2021 o cerere prealabilă de anulare a actului administrativ contestat, solicitându-se concomitent și repararea prejudiciului moral, iar prin răspunsul MADRM nr. C-58/21 din 19.03.2021, MADRM a fost în imposibilitate de a admite solicitarea de reparare a rejudiciului moral, or, Maria CULEȘOV a făcut cunoștință cu actul administrativ contestat a data de 11.03.2021, iar la 15.03.2021 a acceptat interimatul aceleiași funcții, fapt pentru care nu poate fi determinat un careva prejudiciu moral. Astfel, Maria CULEȘOV nu a probat încălcarea drepturilor personale nepatrimoniale, fiind aplicabile prevederile art. 207 alin. (1) lit. e) din Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018. Potrivit art. 207 alin. (1) lit. e) din Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art 17. Drept urmare celor expuse, în cazul în care hotărîrea judecătorească prin care se va constata ilegalitatea Ordinului MADRM nr. 163p din 15.02.2021 “Cu privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativ”, va deveni definitivă, reclamantul Maria CULEȘOV, este în drept, în interiorul termenului prevăzut de art. 60 alin. (3) din Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018, să depună în adresa Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale o cerere de acordare a despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea actului administrativ individual ilegal, iar în caz de respingere a acesteia, să conteste eventuala decizie de respingere a acordării despăgubirilor, în instanța de contencios administrativ, or, la etapa actuală eventualul prejudiciu nu este probat și nu există stabilită legătura cauzală dintre faptă și prejudiciu. Suplimentar, prin prejudiciul moral se înțelege suferințe psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ale persoanei prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale. În conformitate cu art. 118 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova „reclamantul trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale”. Pentru a se stabili repararea prejudiciului moral urmează a fi întrunite cumulativ următoarele condiții: să fie determinată o încălcare a drepturilor personale nepatrimoniale, ceea din speță nu rezultă, materialele

probante fiind în lipsă, la fel trebuie să fie stabilită legătura cauzală dintre faptă și prejudiciu. În acest sens, obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferințelor psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea prealabilă din 12.03.2021 despre compensarea prejudiciului moral, reclamantul trebuia să indice de către cine, în ce circumstanțe și în baza căror acțiuni i-au fost cauzate suferințele morale și prin ce se manifestă acestea. Potrivit art. 2037 din Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107-XV din 06.06.2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 66-75/132 din 01.03.2019), mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului. Prin urmare, reclamantul urmează să demonstreze atât existența prejudiciului, care a fost suportat, precum și întinderea sumei, cerute în calitate de prejudiciu moral. Respectiv, careva probe, prin care reclamantul Maria CULEȘOV ar fi demonstrat faptul suportării prejudiciului moral, ce ar duce la necesitatea încasării sumei de 100000 lei cu titlu de reparare a acestora, nu au fost prezentate, fapt ce demonstrează inadmisibilitatea și netemeinicia cerinței date (f.d.79-87 Vol.II).

Reprezentantul terțului Gorban Olga, avocatul Cobzac Gheorghe în ședința de judecată la fel a solicitat instanței respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiate, pe motivele de fapt și de drept invocate în referință (f.d.93-95 Vol.II).

Audiind părțile, apreciind argumentele acestora întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiilor înaintate și ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a admite acțiunea reclamantei, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art.93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin.(1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În conformitate cu art.224 Cod administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a

cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată.

În ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, reclamanta Culeșov Maria, urmare a rezultatelor ședinței Comisiei de suplینire a funcțiilor vacante de directori ai Agenției de Dezvoltare Regională, la data de 08 decembrie 2009, în conformitate cu ordinul nr. 98-c din 08 decembrie 2009 "Cu privire la personal", a fost numită în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, cu încheierea contractului individual de muncă pe un termen de 6 (șase) luni, începând cu data de 10 decembrie 2009 (f.d.5 dosar administrativ).

Ulterior, în conformitate cu ordinul nr. 152p din 11.06.2010 emis de către Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, a fost dispusă numirea reclamantei Culeșov Maria în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, cu încheierea contractului individual de muncă pe un termen de 1 (unu) ani, începând cu data de 10 iunie 2010 (f.d.6 dosar administrativ).

Subsecvent, între Culeșov Maria pe de o parte, în calitate de salariat, și Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale, pe de altă parte, în calitate de angajator, a fost semnat și încheiat contractul individual de muncă nr. 3 din 07 iunie 2010 pe o durată de 1 (unu) ani, începând cu data de 10.06.2010 până la data de 10.06.2011 (f.d.7 dosar administrativ).

Ulterior, prin Ordinul Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 163p din 15.02.2021, "Cu privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativ" emis de către Ministrul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, Ion Perju, s-au dispus următoarele: 1. Constatarea nulității și retragerea în tot, cu efect pentru viitor, a Ordinului Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Regionale nr. 152 p din 11.06.2010 privind numirea dnei Maria Culeșov, cu încheierea contractului individual de muncă, în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud. 2. Retragerea dnei Maria Culeșov din funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud. 3. Se propune dnei Maria Culeșov numirea sa în funcția de director interimar al Agenției de Dezvoltare Regională Sud. 4. Inițierea procedurii administrative de selectare pe bază de concurs a directorului Agenției de Dezvoltare Regională Sud. 5. Controlul asupra executării prezentului ordin se pune în sarcina dlui Ghenadie Iurco, secretar de stat. 6. Ordinul poate fi contestat cu cerere prealabilă depusă la Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, mun. Chișinău, str. Constantin Tănase 9, în termen de 30 de zile de la data notificării persoanelor interesate (f.d.19-21 dosar administrativ).

Cu privire la pretenția reclamantei privind anularea Ordinului Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 163p din 15.02.2021 "Cu

privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativ”, instanța reține următoarele.

Inițial, instanța de judecată va reține că, în vederea implementării strategiei de dezvoltare regională în Republica Moldova, la data de 28.12.2006 a fost adoptată Legea privind dezvoltarea regională a Republicii Moldova, care definește regiunile de dezvoltare funcționale pe teritoriul Republicii Moldova, modul de cooperare interregională, cadrul instituțional, instrumentele specifice politicii pentru dezvoltare regională, mijloacele necesare creării și funcționării regiunilor de dezvoltare.

Conform art. 8 alin.1) al Legii, Agenția de dezvoltare regională se constituie în fiecare regiune de dezvoltare, are personalitate juridică și activează în conformitate cu un regulament, aprobat de agenție în baza unui regulament-cadru, elaborat și aprobat de Guvern.

În continuare, potrivit pct. 2 din Regulamentul-cadru al Agenției de Dezvoltare Regională aprobat prin HG nr.217/2008, Agenția se constituie și activează conform Constituției Republicii Moldova, Legii privind dezvoltarea regională în Republica Moldova și altor legi, decretelor Președintelui Republicii Moldova, actelor normative ale Guvernului, prezentului Regulament, regulamentului propriu de activitate și altor acte normative.

Iar, conform pct. 14 din același Regulament, structura și personalul scriptic ale Agenției se aprobă de către Ministerul Administrației Publice Locale și va include cel puțin cinci angajați, inclusiv: a) directorul Agenției; b) secretarul; c) un specialist în finanțe și contabilitate; d) un specialist în probleme de strategie și planificare; e) un specialist în elaborarea, implementarea și monitorizarea proiectelor.

Pct. 20-22 din Regulament stipulează că, directorul Agenției este cetățean al Republicii Moldova, cu studii și abilități adecvate în domeniu, conform exigențelor stabilite în manualul operațional al Agenției. Directorul Agenției este selectat pe bază de concurs de către o comisie desemnată prin ordinul ministrului administrației publice locale. În comisia de concurs va fi inclus obligatoriu un reprezentant al Consiliului Regional respectiv. Persoana selectată pentru postul de director al Agenției se numește în funcție prin ordinul ministrului administrației publice locale.

Instanța de judecată reiterează că, temei de drept al emiterii Ordinului Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 163p din 15.02.2021 ”Cu privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativ”, au servit prevederile art.art. 141, 144 Cod administrativ.

Astfel, potrivit art. 141 alin. (1) Cod administrativ, un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în

considerare. (2) Un act administrativ individual este, de asemenea, nul: a) dacă executarea lui cere săvârșirea unei fapte ilegale, care constituie o componentă de contravenție sau de faptă penală; b) dacă din motive reale nimeni nu-l poate executa; c) dacă contravine bunelor moravuri; d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în procedură administrativă conform art. 49 alin. (1); e) dacă a fost emis în scris, dar nu poate fi identificată autoritatea publică emitentă; f) în alte cazuri prevăzute de lege. (3) În cazul nulității parțiale a unui act administrativ individual, acesta este nul în totalitate dacă autoritatea publică nu ar fi emis actul administrativ respectiv fără partea lovită de nulitate. (4) Autoritatea publică poate constata nulitatea oricând din oficiu. La cerere nulitatea se constată în măsura în care solicitantul are un interes îndreptățit pentru a o solicita.

Instanța reține, din motivarea Ordinului nr. 163p din 15.02.2021 că, autoritatea publică a constatat nulitatea actului administrativ de numire a reclamantei Culeșov Maria în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Sud în virtutea sesizării secretarului de stat, Ghenadie Turco din 08.02.2021 care, în raport cu norma art. 141 alin. 1) Cod administrativ, este persoana care nu poate pretinde un interes îndreptățit pentru a o solicita, nefiind nici persoană, care în sensul art. 17 Cod administrativ, ar putea invoca un drept pretins încălcat și nici fiind în posesia împuternicirii legale de a exercita o constatare de nulitate din oficiu.

Un alt temei de drept invocat în adoptarea ordinului contestat- art. 144 Cod administrativ, prevede că, un act administrativ individual ilegal favorabil poate fi retras în tot sau în parte cu efect pentru viitor sau trecut, chiar și după ce a devenit incontestabil, numai în condițiile limitărilor stabilite la alin. (2)—(6). (2) Un act administrativ individual ilegal favorabil prin care se acordă o prestație bănească periodică sau unică ori o prestație materială sau care reprezintă condiția pentru aceasta nu poate fi retras dacă beneficiarul a avut încredere în existența actului administrativ și, luând în considerare interesul public, se cere protejarea încrederii privind retragerea. De regulă, încrederea se impune a fi protejată atunci când beneficiarul a consumat prestațiile făcute sau a decis în privința unei disponibilități patrimoniale pe care nu o mai poate revoca sau o poate revoca numai cu dezavantaje inacceptabile. Beneficiarul nu poate invoca încrederea dacă: a) a obținut actul administrativ prin inducere dolosivă în eroare, amenințare sau corupere; b) actul administrativ se bazează pe date în esență eronate sau incomplete pe care beneficiarul le-a prezentat intenționat sau din neglijență gravă; c) cunoștea la momentul comunicării actului administrativ despre ilegalitatea lui sau nu cunoștea acest fapt din neglijență gravă. (3) Dacă beneficiarul nu poate invoca încrederea conform alin. (2), actul administrativ individual se retrage, de regulă, cu efect pentru trecut. (4) Un act administrativ individual ilegal favorabil de acordare

periodică a prestațiilor materiale sau bănești poate fi retras conform alin. (2) doar timp de 3 ani de la comunicarea lui. Această restricție nu se aplică dacă: a) beneficiarul a obținut actul administrativ prin inducere dolosivă în eroare, amenințare sau corupere; b) actul administrativ se bazează pe date în esență eronate sau incomplete pe care beneficiarul le-a prezentat intenționat; c) beneficiarul cunoștea la momentul comunicării actului administrativ despre ilegalitatea lui; d) actul administrativ a fost emis cu o rezervă admisibilă a revocării. Dacă actul administrativ individual se bazează pe date în esență eronate sau incomplete pe care beneficiarul le-a prezentat din neglijență gravă sau dacă acesta din neglijență gravă nu cunoștea la momentul comunicării actului administrativ despre ilegalitatea lui, atunci în locul termenului de 3 ani prevăzut în acest alineat se va aplica un termen de 10 ani. (5) Dacă se retrage un act administrativ individual ilegal favorabil care nu cade sub incidența alin. (2) sau (4), atunci, la cererea persoanei favorizate afectate de retragere, autoritatea publică compensează dezavantajul patrimonial pe care îl va suporta pentru încrederea în existența actului administrativ în condițiile în care, luând în considerare interesul public, se cere protejarea încrederii. Prevederile alin. (2) referitoare la imposibilitatea invocării încrederii de către beneficiar se aplică corespunzător. Dezavantajul patrimonial nu poate fi totuși compensat peste suma interesului pe care l-a avut persoana afectată în existența actului administrativ. Cererea de compensare poate fi depusă doar în decursul unui an. Termenul începe să curgă imediat ce autoritatea publică competentă conform art. 148 indică în scris persoanei afectate asupra retragerii. (6) Dacă autoritatea publică află despre fapte care justifică retragerea unui act administrativ individual ilegal favorabil, atunci retragerea este admisă doar în decursul unui an din momentul în care autoritatea publică competentă conform art. 148 află despre toate faptele necesare unei decizii de retragere. Această prevedere nu se aplică dacă: a) beneficiarul a obținut actul administrativ prin inducere dolosivă în eroare, amenințare sau corupere; b) actul administrativ se bazează pe date în esență eronate sau incomplete pe care beneficiarul le-a prezentat intenționat; c) beneficiarul cunoștea la momentul comunicării actului administrativ despre ilegalitatea lui.

Astfel, retragerea unui act administrativ individual favorabil pretins a fi ilegal poate fi operată în interiorul termenului de un an din momentul în care autoritatea publică află despre toate faptele necesare unei decizii de retragere, excepție făcând circumstanțele menționate mai sus.

În speță, însă, niciuna din excepțiile invocate în alin.6) al art. 144 Cod administrativ nu pot fi aplicate în justificarea omiterii termenului legal de un an la emiterea Ordinului nr. 163p din 15.02.2021.

Aici, instanța de judecată va respinge ca fiind neîntemeiat argumentul reprezentantului pârâtului referitor la faptul că, Ordinul Ministerului Construcțiilor

și Dezvoltării Regionale nr. 152p din 11.06.2010 privind numirea lui Culeșov Maria în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională ar fi fost emis urmare a inducerii dolosive în eroare de către ultima, or, în acest sens, contrar prevederilor art. 93 Cod administrativ, Ministerul nu a prezentat nicio probă.

De asemenea, ordinul contestat a fost întemeiat pe prevederile pct. 22 din Regulamentul-cadru al Agenției de Dezvoltare Regională aprobat prin HG nr. 127.2008 cu privire la măsurile de realizare a Legii 438/2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova, care prevede că, directorul Agenției este selectat pe bază de concurs de către o comisie desemnată prin ordinul ministrului agriculturii, dezvoltării regionale și mediului.

Astfel, din perspectiva tuturor temeiurilor invocate de către autoritatea publică pentru retragerea reclamantei din funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, nu se regăsește niciun temei expres și cert care ar constitui temei legal de revocare din funcție, aspectele indicate în ordinul contestat având o abordare generală, fără a face trimitere la articolul, litera și alineatul din Codul muncii sau alt act legislativ care ar constitui temei de încetare a raporturilor de serviciu ale reclamantei din funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud.

Aici, instanța va reține că, potrivit pct. 19 al Regulamentului-cadru al Agenției de Dezvoltare Regională aprobat prin HG nr. 127/2008 cu privire la măsurile de realizare a Legii 438/2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova, angajații Agenției nu au statut de funcționar public.

Deci, reieșind din norma enunțată, raporturile de serviciu dintre reclamantă și pârât sunt reglementate de Codul muncii, care prevede că, toate cazurile de desfacere din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată se admite doar pentru motivele arătate în Codul muncii, în special în art. 86 alin. (1) lit. a) - z), pentru alte motive prevăzute de prezentul cod și de alte acte legislative.

Analizând Ordinul nr. 163p din 15.02.2021, instanța atestă că, în actul administrativ contestat nu se regăsește niciun alt motiv prevăzut de Codul muncii sau alt act legislativ din domeniul muncii.

Din această perspectivă, autoritatea publică nu a invocat, de iure, niciun temei legal de încetare a contractului individual de muncă al reclamantei din funcția de Director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, fiind invocat doar cadrul legal procedural- art. 141, 144 Cod administrativ, Regulamentul-cadru al Agenției de Dezvoltare Regională.

Aici, necesită a fi menționat că, în virtutea principiului securității raporturilor juridice, simetriei juridice și exercitării nestingherite a obligațiilor de serviciu al oricărui salariat angajat în câmpul muncii, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decît

în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public, or, în speța dedusă judecătii, angajarea reclamantei a avut loc cu mai bine de 10 ani în urmă, deci, pârâțul ilegal și neîntemeiat a afectat drepturile dobândite anterior de ultima.

În acest context este relevant de a menționa că, ordinul primar de legalizare a raporturilor de serviciu ale reclamantei este Ordinul nr. 98c din 08 decembrie 2009 "Cu privire la personal" emis de Ministrul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, Marcel Răducan, unde s-a dispus că, "se numește în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, dna Maria Culeșov, cu încheierea contractului individual de muncă pe un termen de 6 (șase) luni, începând cu data de 10 decembrie 2009", iar actele administrative ulterioare, au fost acte subsecvente ale acestuia.

Se va reține la fel că, ordinul nr. 98c din 08 decembrie 2009 "Cu privire la personal" emis de Ministrul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova este în vigoare, nefiind contestat, fiind actul administrativ ce certifică angajarea lui Culeșov Maria în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, urmare a "rezultatele ședințelor Comisiei de suplینire a funcțiilor vacante de directori ai Agențiilor de Dezvoltare Regională nr. 1-4".

Autoritatea emitentă a Ordinului nr. 152p din 15.02.2021 a invocat și pretinsa nerespectare, în anul 2010, de către Ministrul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, a prevederilor art. 10 alin. (1), lit. a) din Legea nr. 82/2017 integrității, care, de fapt, nu au aplicabilitate speței, or, la data desfășurării procedurii administrative în anul 2009-2010, aceste reglementări nu erau în vigoare.

Argumentul pârâțului precum că, după intrarea în vigoare a Legii integrității nr. 82/2017, reclamanta Culeșov Maria nu ar mai avea dreptul de a ocupa funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, instanța la fel îl va respinge or, potrivit art. 12 Codul muncii clauzele din contractele individuale de muncă, din contractele colective de muncă și din convențiile colective sau din actele juridice emise de autoritățile administrației publice menționate la art.4 lit.d) și e), care înrăutățesc situația salariaților în comparație cu legislația muncii sînt nule și nu produc efecte juridice.

Mai mult decât atât, potrivit art. 7 alin. (1) Cod civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

În acest sens, instanța de judecată reliefează că, situației din speță urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul adoptării Ordinului nr. 98c din 08 decembrie 2009 și Ordinului nr. 152p din 11.06.2010 emis de către Ministerul

Construcțiilor și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, prin care a fost dispusă numirea reclamantei Culeșov Maria în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, cu încheierea contractului individual de muncă pe un termen de 1 (unu) ani, începând cu data de 10 iunie 2010.

Aici, se va reține că, contractul individual de muncă nr. 3 din 07.06.2010, încheiat în baza Ordinului nr. 98c din 08 decembrie 2009 produce efecte până în prezent, fiind prelungit pe o perioadă nedeterminată în virtutea prevederilor art. 83 alin. (4) din Codul muncii, potrivit căroră dacă, la expirarea termenului contractului individual de muncă pe durată determinată, nici una dintre părți nu a cerut încetarea lui și raporturile de muncă continuă de fapt, contractul se consideră prelungit pe durată nedeterminată.

Distinct de cele relatate, emiterea ordinului contestat echivalează cu privarea reclamantei Culeșov Maria de dreptul de a munci- concedierea, ca măsură reflectată de art. 86 Codul muncii, or, în sensul pct. 2 al ordinului contestat, a fost stabilită retragerea lui Culeșov Maria din funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud.

Aici, instanța va reitera că, din esența și conținutul alin. (2) a art. 86 Codul Muncii, legiuitorul a stabilit expres că, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical, însă ordinul contestat a fost emis la data de 15.02.2021- dată la care salariata Culeșov Maria se afla în concediu medical, deci, și în acest caz fiind comisă o ilegalitate gravă.

Faptul aflării reclamantei Culeșov Maria în concediu medical la data de 15.02.2021- data retragerii din funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, se confirmă prin certificatul de concediu medical, anexat la materialele cauzei, care confirmă aflarea ultimei în concediu medical în perioada 08.02.2021 - 06.03.2021 (f.d.62-63 Vol.I).

Instanța va respinge ca nefondată poziția pârâtului, expusă în decizia cu privire la cererea prealabilă din 31.03.2021 (f.d.42-47 dosar administrativ), în care se indică că, prin aplicarea art. 139 alin. 1) Cod administrativ, concedierea reclamantei nu a avut loc la data de 15.02.2021 când era în concediu medical, dar la data când a luat cunoștință cu ordinul nr. 162p din 15.02.2021, și anume la 11.03.2021.

Or, o asemenea abordare este contrară spiritului și esenței alin. 2) al art. 86 Codul muncii, legiuitorul expres stabilind că, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical. Astfel, legiuitorul a făcut referire la operațiunea de concediere în sine, care a intervenit în speță, anume în intervalul de timp în care reclamanta se afla în concediu medical începând cu data de 08.02.2021, și implicit și la data de 15.02.2021- data emiterii ordinului contestat.

Prin urmare, Ordinul Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 163p din 15.02.2021 ”Cu privire la constatarea nulității și retragerea

actului administrativ” este ilegal în fond, fiind adoptat atât cu încălcarea normelor imperative care guvernează raporturile de muncă, cât și cu încălcarea principiilor securității raporturilor juridice.

Pe această cale instanța de judecată va reține că, revocarea, peste aproape 12 ani, a actului administrativ care a stat la baza reconfirmării în funcție a reclamantei, ridică serioase probleme privind preeminența dreptului și securitatea raporturilor juridice, mai mult de atât, în speță, instanța conchide asupra lipsei unor motive esențiale și convingătoare, ca autoritatea emitentă să revoce actul administrativ care a produs efecte juridice pe parcursul a 12 ani.

Din aceste considerente, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată în partea pretenției ce ține de anulare a Ordinului Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 163p din 15.02.2021 ”Cu privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativ”.

Totodată, prin prisma prevederii art. 224 alin.1) lit.a), care prevede că, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale, instanța va dispune anularea, ca fiind ilegală, a Deciziei Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. C-58/21 din 29.03.2021 ”Cu privire la cererea prealabilă împotriva actului administrativ individual defavorabil”.

Pe cale de consecință, ținând cont de ilegalitatea retragerii lui Maria Culeșov din funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud prin Ordinul din 15.02.2021, instanța constată ca fiind ilegal și va dispune anularea Ordinului Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 366p din 17.06.2021 ”Cu privire la personal”, potrivit căruia s-a dispus încetarea raporturilor de muncă cu directorul interimar al Agenției de Dezvoltare Regională Sud Culeșov Maria și numirea lui Gorban Olga în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, prin concurs, pe un termen de 4 ani, începând cu data de 18.06.2021.

Cu privire la pretenția reclamantei privind restabilirea acesteia în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, instanța reține următoarele.

Conform art.89 alin.1) din Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată. La examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. În cazul contestării de către salariatul membru de sindicat a ordinului de concediere, instanța de judecată va

solicita acordul (opinia consultativă) al organului (organizatorului) sindical privind concedierea salariatului respectiv. Imediat după pronunțarea hotărârii instanței de judecată privind restabilirea salariatului la locul de muncă, angajatorul este obligat să emită un ordin de restabilire, pe care îl aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii.

Reieșind din faptul că a fost constatată necesitatea anulării Ordinului Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 163p din 15.02.2021, prin care s-au încetat raporturile de serviciu ale lui Culeșov Maria în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, instanța consideră necesar de a o restabili pe Culeșov Maria în funcția deținută anterior de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud.

Cu privire la pretenția reclamantei privind încasarea, de la Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale în beneficiul lui Culeșov Maria a salariului pentru absența forțată de la muncă, instanța reține următoarele.

Conform art. 201 alin. 1) Cod administrativ, dacă acțiunea în contencios administrativ depusă în instanța de judecată conține pretenții inseparabile de drept administrativ și de drept civil, acestea se examinează de instanța de judecată competentă pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ.

Conform art. 329 alin. 1) Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Iar, conform art. 330 alin. 1) lit. b) din Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă.

Totodată, conform art. 90 alin.1), 2) lit. a) din Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

Aici, instanța reiterează faptul că, Culeșov Maria a fost privată în mod ilegal de posibilitatea de a munci, ca urmare a încetării raporturilor de serviciu din funcția de director al Agenției- circumstanță în care aceasta este în drept de a solicita compensarea salariului pentru toată perioada respectivă, până la data restabilirii în funcție.

Prin urmare, instanța de judecată constată asupra temeiniciei pretenției reclamantei privind încasarea de la pârât a despăgubirii pentru întreaga perioadă de

absență forțată de la muncă, or, prin prisma normelor enunțate supra, caracterul ilegal al încetării raporturilor de serviciu ale lui Culeșov Maria din funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud instituie obligația angajatorului de a compensa salariatului eliberat ilicit salariul pentru perioada absenței forțate de la lucru, pe întreaga perioadă de absență forțată.

În conformitate cu art.art. 256 Cod de procedură civilă, art. 224 alin.1) lit. a), c) Cod administrativ, instanța de judecată
hotărăște:

Cererea de chemare în judecată depusă de Culeșov Maria către Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, cu participarea terțului Gorban Olga privind anularea actelor administrative, obligarea la restabilirea în funcție și încasarea plăților salariale, se admite.

Se anulează Ordinul Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 163p din 15.02.2021 ”Cu privire la constatarea nulității și retragerea actului administrativ”, ca fiind ilegal.

Se anulează Decizia Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. C-58/21 din 29.03.2021 ”Cu privire la cererea prealabilă împotriva actului administrativ individual defavorabil”, ca fiind ilegală.

Se anulează Ordinul Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 366p din 17.06.2021 ”Cu privire la personal”, ca fiind ilegal.

Se dispune restabilirea lui Culeșov Maria în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud.

Se încasează de la Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale în beneficiul lui Culeșov Maria salariul pentru absența forțată de la muncă, începând cu data de 15.02.2021 până la data restabilirii în funcție.

Hotărârea, în partea încasării unui salariu mediu pentru absența forțată de la muncă, se execută imediat.

Hotărârea, în partea restabilirii lui Culeșov Maria în funcția de director al Agenției de Dezvoltare Regională Sud, se execută imediat.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Președintele ședinței,

Judecător
Corneliu

Guzun